

ИВАН ТУРГЕНЕВ КОГАТО В МЕН ЗАБРАВЕНОТО ИМЕ...

Превод от руски: Рада Александрова, —

chitanka.info

Когато в мен забравеното име
разбуди отклик, неочакван зов
от стихнали страдания, незрими,
от минала, загинала любов,

срамувам се, че бавно аз живея,
че всичко пази моята душа,
целувки вехти, сълзи виждам в нея
не мога с нищо да ги разруша.

Да, срам ме е. И ми е тъжно даже,
нима съм аз допускал и в съня,
че никой чувствата не ще премаже,
че себе си докрай ще съхраня?

Че аз съм прав да срина горделиво
ония детски, минали мечти
и всичко, дето свети боязливо
и като цвят в душата ми цъфти?

За оня спомен тъжно е, боли ме,
че бях готов да го осмея с глас.
Аз ще повторя блесналото име —
и в миналото ще отплувам аз.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.